

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **BENVIG HEAT TRANSFER spol. s r.o.**, IČO: 14867125,
sídlem Děčínská 288, 407 22 Benešov nad Ploučnicí,
zastoupená JUDr. Tomášem Radou, Ph.D., advokátem,
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno,

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**,
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 2. 2021, č. j. 9791/2021-900000-319,
a ze dne 19. 2. 2021, č. j. 11083/2021-900000-319,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2021, č. j. 9791/2021-900000-319, (dále jen „napadené rozhodnutí č. 1“), jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeny dodatečné platební výměry Celního úřadu pro Ústecký kraj (dále též jen „celní úřad“) ze dne 24. 1. 2020, č. j. 202225-19/2019-620000-51, č. j. 202225-20/2019-620000-51, č. j. 202225-21/2019-620000-51, 202225-22/2019-620000-51 a č. j. 202225-23/2019-620000-51, (dále jen „dodatečné platební výměry č. 1“), kterými bylo žalobkyni dodatečně vyměřeno antidumpingové clo v celkové výši 1 671 592 Kč.
2. Současně se žalobkyně podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2021, č. j. 11083/2021-900000-319, (dále jen „napadené rozhodnutí č. 2“), jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeny platební výměry č. j. 39753/2020-620000-41, č. j. 39752/2020-620000-41 a č. j. 39751/2020-620000-41 vydané celním úřadem dne 5. 2. 2020 a platební výměr č. j. 3931-2/2020-650000-45 vydaný Celním úřadem Praha Ruzyně dne 3. 2. 2020, (dále jen „platební výměry č. 2“), kterými byla žalobkyně podle čl. 114 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu Rady č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní kodex“) vyrozuměna o předpisu úroků z prodlení v celkové výši 37 108 Kč, který byl stanoven na základě platebních povinností doměřených žalobkyni dodatečnými platebními výměry č. 1.
3. Žalobkyně se v žalobě zároveň domáhala toho, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobkyně uvedla, že do České republiky dovezla zboží indického původu, které zakoupila od indického dodavatele společnosti Krystal Steel. Šlo o zboží, k jehož podstatnému zpracování (změně) ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu došlo v Indii, přičemž svědectví o procesu výroby mohou podat i pracovníci žalobkyně, kteří v závodě společnosti Krystal Steel byli: R. K., Ing. P. P. a J. M., jejichž výsledky žalobkyně navrhla, ale žalovaný je považoval za nadbytečné. Nasvědčují však tomu i fotografie pořízené při návštěvě závodu, videonahrávka, na níž je znázorněn proces tažení trubek, jakož i Machine list či Certifikát ISO 9001-2015 vydaný k tomu oprávněným certifikačním orgánem TÜV NORD CERT GmbH, které žalovaný jako důkaz provedl. Společnost Krystal Steel tedy má veškeré potřebné stroje k výrobě předmětného zboží a nedochází u ní pouze k „překládce“ trubek dovezených z Číny, ale dochází zde k zpracování těchto trubek, které podstatně pozměňuje výrobek a mění jeho vlastnosti, čímž je dán indický původ zboží.
5. Indický původ zboží žalobkyně prokázala mimo jiné i prohlášením společnosti Krystal Steel o původu zboží na jednotlivých fakturách a dále Certificate of origin č. 008534, který byl vydán příslušným indickým orgánem, který dosud nikdo – ani OLAF – nerozporoval a nedošlo k jeho zrušení. Žalobkyně pak zcela v souladu s těmito dokumenty uvedla v kontrolovaných celních prohlášeních jako původ zboží Indii, tedy šlo o zboží, které není zatíženo antidumpingovým opatřením dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, (dále jen „antidumpingové nařízení“) a ani žádným jiným dovozním clem. Toto zboží bylo příslušným celním orgánem propuštěno do volného oběhu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Celní orgány nyní mají za prokázané, že se jedná o dodavatele a zboží, které je uvedeno ve Zprávě OLAF č. j. OCM (2019) 14897-04/07/2019 k případu č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „Zpráva OLAF“), přičemž deklarování původu zboží neodpovídá realitě. Celní úřad jí za zboží doměřil antidumpingové clo, neboť s odkazem na Zprávu OLAF učinil závěr, že zemí původu předmětného kontrolovaného zboží je Čína, nikoliv Indie. Dle celního úřadu bylo dovezené zboží čínského původu proto, že buď v Indii k žádnému zpracování nedošlo, nebo bylo nedostatečné pro získání indického původu, a proto podléhá antidumpingovému clu. Podle žalobkyně tak učinil na základě nesprávného a neúplně zjištěného stavu věci, kdy vycházel z jediného důkazu, kterým byla nezávazná Zpráva OLAF, jejíž zjištění se nevztahují ke konkrétnímu posuzovanému případu a ke které navíc přistupoval nikoli jako k důkazu, ale jako k závaznému právnímu aktu. V tomto směru žalobkyně odkázala na rozhodnutí Tribunálu Soudního dvora EU ve věci T-289/16, Inox Mare Srl proti Evropské komisi, ze kterého vyplývá, že nemohou být automaticky akceptovány veškeré závěry uvedené ve zprávách OLAF. Celní statistika uvedená ve Zprávě OLAF navíc nepředstavuje reprodukci rozhodnutí indických celních orgánů v celním řízení, jak tvrdí žalovaný, když ze samotné zprávy plyne závěr zcela odlišný, a sice že statistika byla získána od anonymního „zdroje z trhu“. Nesprávný je proto závěr o tom, že je celní statistika nadána presumpcí správnosti dle § 94 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). OLAF podle žalobkyně nekomunikoval s indickými vývozci, nebyl na místě samém v Indii u indických vývozců předmětného zboží, nekomunikoval s indickými orgány a jediné, co má k dispozici je informace od „zdroje z trhu“ a zcela nesprávné a nepoužitelné celní statistiky, na základě kterých učinil závěry uvedené ve Zprávě OLAF.
7. Při kontrole či v rámci doměřovacího řízení celní úřad ve vztahu k původu zboží neučinil vlastní dokazování a neprovedl řádné ztotožnění zboží dle kontrolovaných celních prohlášení se Zprávou OLAF. Celní orgány ani nezjišťovaly, zda je, či není zboží možné zkontrolovat a fakticky zkoumat. Zjišťovány a porovnávány s údaji ve Zprávě OLAF nebyla ani označení uvedená na trubkách – výrobce, rozměr a číslo tavby a lotu. Žalovaný v podstatě pouze zkontroloval čísla jednotlivých celních prohlášení uvedených v příloze 18.4 Zprávy OLAF a porovnal je s kontrolovanými celními prohlášeními. Tato příloha však je podle žalobkyně pouhým odhadem OLAF ohledně toho, co by mohlo podléhat dumpingovému clu; navíc z ní nelze jakkoli ztotožnit zboží dle prověřovaných celních prohlášení se zbožím, na které se mají vztahovat závěry Zprávy OLAF. Podle žalobkyně žalovaný dle příloh 3 a 8 Zprávy OLAF nemohl ztotožnit dodávky týkající se exportu (tj. dodávka zboží z Indie do ČR) ani importu (tj. dodávka zboží z Číny do Indie). O tom svědčí i do spisu doplněná sdělení polských a německých orgánů na dotazy žalovaného, podle kterých Zpráva OLAF a data v jejích přílohách v některých případech ani neumožnily jednoznačnou identifikaci zboží, a tedy ztotožnění zboží uvedeného v jednotlivých celních deklaracích se zbožím, na něž Zpráva OLAF poukazuje. Podle žalobkyně nemůže v obdobném případě jeden členský stát antidumpingové clo doměřit a druhý nikoli. K tomu navrhla provést jako důkaz rozhodnutí polského orgánu ve Štětíně ze dne 31. 8. 2020. Pokud celní orgány tvrdí, že zboží nemá indický původ, musí to podle žalobkyně prokázat, což se nestalo.
8. Žalovaný tyto nedostatky nenapravil. Na str. 33 napadeného rozhodnutí sice uvedl, že i když tedy v Indii nedošlo pouze k reexportu do Evropské unie, ale došlo k přepracování trubek tak, že se zásadně změnil jejich průměr a tloušťka stěny, a tím se nepochybně změnil také

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jejich pevnostní parametry, tak přesto, že jde o náročný proces zpracování a výsledný výrobek má zcela jiné rozměry a pevnost, jedná se dle jeho názoru o nedostatečnou zpracovatelskou operaci pro získání indického původu. Celní orgány doměřily clo toliko na základě skutečnosti, že zboží dodávala společnost Krystal Steel, která byla předmětem Zprávy OLAF.

9. Dalším pochybením celních orgánů bylo to, že ignorovaly závěry přímo použitelného prováděcího nařízení Komise (EU) ze dne 15. 11. 2017, č. 2017/2093, o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272 (dále jen „prováděcí nařízení Komise“). Jeho autor DG TRADE (vyšetřovací orgán Komise EU) na podnět konkrétního subjektu vyšetřoval konkrétní společnosti, kdy předmětem bylo obcházení platných opatření stanovených v antidumpingovém nařízení, konkrétně se jednalo o bezešvé trubky a duté profily z nerezavějící oceli, které měly být původem z Číny, a předmětná opatření měla být obcházena dovozem přes Indii. Jednalo o bezešvé trubky a duté profily z nerezavějící oceli vedené pod kódy KN ex 7304 11 00, ex 7304 22 00, ex 7304 24 00, ex 7304 41 00, ex 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 a ex 7304 90 00, tedy totožné zboží, které je řešeno i ve Zprávě OLAF. Přímě u společnosti Krystal Steel byly provedeny inspekce na místě samém. Závěry prováděcího nařízení Komise, na které v žalobě poukázala, jsou v příkrém rozporu se závěry Zprávy OLAF, což i v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu znemožňuje použití Zprávy OLAF jako důkazu pro dodatečné doměření cla, neboť nelze mluvit o jasných, určitých a konkrétních informacích popírajících dovozcem deklarovaný preferenční původ dováženého zboží.
10. Z prováděcího nařízení Komise mimo jiné vyplývá, že u dodávek bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli dodávaných mimo jiné indickou společností Krystal Steel nedochází k obcházení antidumpingového opatření a opatření stanovená v antidumpingovém nařízení nemají být rozšiřována na tyto dodávky zboží do Evropské unie. Prováděcí nařízení Komise na základě provedených místních šetření potvrzuje, že společnost Krystal Steel prováděla podstatné zpracování tak, jak to celní předpisy vyžadují, a též výslovně uvádí, že v případě vstupních výrobků kontrolovaných indickými dovozci se téměř výhradně jednalo o duté profily tvářené za tepla. Pokud chtěly celní orgány výsledky a závěry šetření zakončeného prováděcím nařízením Komise zpochybnit, měly se podle žalobkyně náležitě vypořádat s tvrzením o chybnosti těchto závěrů navzdory provedeným místním šetřeními. Toto se však nestalo, a nezávaznou Zprávou OLAF vydanou na základě šetření úřadu OLAF tak podle žalobkyně není možné s ohledem na existenci prováděcího nařízení Komise považovat za dostatečný podklad pro změnu v kontrolovaných celních prohlášeních a s tím související doměření antidumpingového cla.
11. Argumenty, kterými rozpor mezi závěry prováděcího nařízení a Zprávou OLAF vysvětlil OLAF a které převzal žalovaný, jsou podle žalobkyně zcela irelevantní. Podle žalobkyně, i kdyby snad právní rámec obou šetření byl zcela odlišný, nelze závěry jednoho z nich v druhém zcela ignorovat, obzvláště pak tehdy, pokud obě šetření byla prováděna rovnocennými orgány a zároveň byl – nehledě na zmiňovaný právní rámec – šetřen a posuzován totožný okruh otázek. Skutečnost, že původ zboží není výslovně stanoven jako

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jedna z podmínek, které mají být přezkoumány, je v tomto ohledu naprosto nepodstatný, jestliže ve skutečnosti – přinejmenším nepřímě – patřil mezi řešené otázky. V situaci, kdy přímým důsledkem šetření OLAF je doměření antidumpingových cel, působí tvrzení o odlišném právním rámci šetření prováděného podle antidumpingového nařízení absurdně. Pokud by šetření DG TRADE ústící do vydání prováděcího nařízení Komise podle antidumpingového nařízení ani implicitně nezkoumalo původ zboží a s tím související otázku podstatného zpracování, pak by takové šetření postrádalo svůj hlavní smysl a bylo zcela bezzubé a slepé. Z prováděcího nařízení Komise je navíc zjevné, že tyto otázky předmětem šetření byly. Žalobkyně dále poukázala na bod 61. prováděcího nařízení Komise, podle kterého „*pokud jde o celní předpisy vztahující se na pravidla původu, Komise uvedla, že v rámci šetření týkajícího se obcházení platných opatření se při zjišťování, zda k obcházení dochází, či nikoli, celní předpisy zohledňují, ale nevychází se výhradně jen z nich*“.

12. Žalobkyně poukázala i na rozpor v tom, že žalovaný doplnil, že závěry prováděcího nařízení Komise mimo jiné potvrzují, že indický dovozce zpracovával duté profily tvářené za tepla, přičemž žalovaný zároveň přiznal, že některé závěry úřadu OLAF jsou chybné. V návaznosti na to v bodě 60 na str. 27 napadeného rozhodnutí č. 1 uvedl, že „*naopak ze znění přílohy 22-01 DA jednoznačně vyplývá, že přepracováním za tepla tvářených dutých profilů položky 7304 49 na trouby, trubky nebo duté profily tvářené za studena (položky 7304 41) získává toto zboží nepreferenční původ v zemi či území, kde k tomuto zpracování došlo, a to bez ohledu na druh a technologickou náročnost zpracovatelské operace*.“ Žalobkyně pak neshledává logiku v závěru žalovaného uvedeném mimo jiné v bodu 74 na str. 31 napadeného rozhodnutí č. 1, podle kterého „*v řízení před celním úřadem bylo jednoznačně prokázáno, že společnost Krystal Steel dovezla z Číny a použila k výrobě za tepla tvářené hotové trubky z nerezové oceli spadající do čísla 7304*“.
13. Žalovaný rovněž nesprávně vyložil čl. 103 celního kodexu, který upravuje promlčení celního dluhu. Celní úřad svou domněnku o prolomení standardní tříleté promlčecí lhůty odůvodnil tak, že indický dovozce by svým jednáním mohl naplnit skutkovou podstatu trestného činu podvodu či trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Přitom je stěžejní otázka úmyslu na straně indického dovozce. Podle žalobkyně z podkladů nashromážděných v průběhu celního řízení i z vyjádření indických dovozců ke Zprávě OLAF jednoznačně plyne, že trestní odpovědnost dovozce je vyloučena, zejména pak relevantní úmysl, k čemuž poukázala na ochotu společnosti Krystal Steel poskytnout při vyšetřování veškerou nezbytnou součinnost a její náležité objasnění veškerých svých postupů (viz její reakce tvořící přílohu č. 15 Zprávy OLAF či přípis ze dne 23. 9. 2019 adresovaný OLAF). Společnost Krystal Steel je od počátku přesvědčena, že zboží dodávané do Evropské unie je indického původu. Šetřením ukončeným prováděcím nařízením Komise navíc byla „oficiálně“ ujištěna o tom, že jí prováděné zpracování je z pohledu unijních celních předpisů zpracováním podstatným, zakládajícím indický původ vyváženého zboží.
14. Podle žalovaného šla úvaha celního úřadu nad rámec podmínek pro oznámení celního dluhu v prodloužené (promlčecí) lhůtě, neboť k prodloužení promlčení lhůty dostačuje, pokud je zde důvodné podezření, že došlo k jednání, jež by mohlo být důvodem pro zahájení trestního řízení (bez ohledu na úmysl a konkrétní trestný čin). V tomto žalovaný shledal úvahu celního úřadu správnou. Takovéto tvrzení žalobkyně označila za zcela účelové a vyprazdňující smysl čl. 103 odst. 1 celního kodexu ve spojení s § 23 odst. 1 zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“).

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Žalobkyně v odvolání proti platebním výměrům č. 2 namítala, že úroky z prodlení nemohly být vyměřeny, neboť rozhodnutí, jimiž byla doměřena částka antidumpingového cla, ještě nenabyla právní moci. Žalovaný v napadeném rozhodnutí č. 2 uvedl, že úroky z prodlení jsou v daném případě vyměřovány dle čl. 114 odst. 2 celního kodexu, a neužije se tedy v tomto případě § 252 daňového řádu. Právní moc rozhodnutí o doměření antidumpingového cla, na základě kterého pak byly vyměřeny úroky z prodlení, je proto v tomto případě irelevantní. Nadto dodal, že nelze přehlédnout, že v době vydání napadeného rozhodnutí č. 2 již rozhodnutí byla pravomocná, když napadeným rozhodnutím č. 1 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti těmto rozhodnutím. Žalobkyně uvedený právní názor považuje za nesprávný. Čl. 114 odst. 2 celního kodexu podle ní nehovoří o tom, že lze vyměřit úrok z prodlení, aniž by podkladová rozhodnutí byla pravomocná. Dodatečné platební výměry č. 1 byly předběžně vykonatelné, nikoli však v právní moci, neboť se proti nim odvolala. Platební výměry č. 2 tak nebylo možné vydat. Jelikož navíc neobstojí napadené rozhodnutí č. 1, nemůže obstát ani napadené rozhodnutí č. 2.

Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný ve svém písemném vyjádření odkázal na napadená rozhodnutí č. 1 a 2. Dodal, že neaproboval všechny závěry úřadu OLAF a celního úřadu a v odvolacím řízení provedl velmi rozsáhlé doplnění dokazování, a to včetně opakovaného získávání podkladů a vyjádření OLAF či zahraničních celních orgánů. Teprve poté se přiklonil k závěru, že žalobkyně dovezla od svého dodavatele z Indie, tj. od společnosti Krystal Steel, trubky, které v Indii neprošly takovými zpracovatelskými operacemi, aby tyto výrobky získaly indický původ, a tak došlo při dovozu k obejití antidumpingového opatření EU. Úřad OLAF provedl šetření a státům Evropské unie a jejich orgánům doručil zprávu z této kontrolní mise, která je zcela logicky v řízení klíčovým podkladem. Není pravdou, že celní úřad vycházel jen ze Zprávy OLAF. Ve zprávě z kontroly po propuštění zboží, která je odůvodněním vydaných platebních výměrů, naopak uvedl celý rozsah nashromážděných důkazů. Paradoxně byla žalobkyně tím, kdo ani na výzvu žalovaného bez jakéhokoliv vysvětlení k dováženému zboží nepředložil hutní atesty či inspekční certifikáty, tedy u hutních výrobků běžné a tradiční osvědčení, které by přitom mohlo svědčit jejímu tvrzení, že jí dovezené výrobky byly v Indii opracovány dostatečně pro získání tamního původu zboží. Žalobkyně tak ve vztahu k předmětným dovezeným hutním výrobkům (trubkám) vychází ve svých podáních pouze z tvrzení svého dodavatele v jeho písemných podáních, nikoliv z nezávislých, autentických a dříve vydaných osvědčení, kterými by mohla své tvrzení dokazovat.

Doplnění vyjádření žalovaného

17. V podání ze dne 20. 1. 2022 žalovaný upozornil na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2022, č. j. 52 Af 28/2021-98, který věcně úzce souvisí s nyní posuzovanou věcí, neboť klíčovým podkladem byla v obou případech tatáž Zpráva OLAF.

Ústní jednání

18. Při jednání soudu konaném dne 28. 3. 2023 substituční právní zástupkyně žalobkyně v plném rozsahu odkázala na znění žaloby a svá vyjádření v průběhu celního řízení a navrhla, aby soud žalobě vyhověl. Zboží uvedené v celních prohlášeních není zbožím dle Zprávy OLAF. K tomu odkázala na rozhodnutí polského orgánu, které navrhovala provést jako důkaz, neboť není možné rozhodovat odlišně o stejných věcech. Rozhodnutí jsou podle ní Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nezákonná, Zpráva OLAF nemůže být považována za svatý grál. Měla by být důsledně zkoumána. U prováděcího nařízení Komise proběhlo šetření na místě, nešlo jen o nějaký anonymní „zdroj z trhu“, který jako zdroj veškerých informací ve zprávě uvedl OLAF. Z prováděcího nařízení Komise vyplývá, že v Indii dochází ke zpracování, které zboží dává indický původ. To, že šlo o Krystal Steel, která je uvedena ve Zprávě OLAF, nestačí ke ztotožnění zboží. Ve zprávě nesedí celní statistiky import/export, zpráva je rozporná. Poukázala také na fotografie a videa z výroby.

19. Pověřený pracovník žalovaného při tomto jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě s tím, že navrhoval zamítnutí žaloby. Výsledek řízení nezáleží pouze na Zprávě OLAF. Opracováním trubek zastudena nedošlo ke změně tarifního čísla, zboží nezískalo indický původ. Dovezeny ve skutečnosti nebyly ani duté profily. Poukázal také na rozdíl mezi prováděcím nařízením Komise a Zprávou OLAF. Jde-li o certifikát, indický orgán byl uveden v omyl. Žalobkyně nedoložila žádné atesty, kterými by původ zboží doložila. K rozhodnutí polského orgánu uvedl, že mu chybí kontext; není možné vycházet z jednoho rozhodnutí jednoho celního orgánu. Fotografiemi a videi z výroby bylo provedeno dokazování a celní orgány je vyhodnotily.
20. V souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) soud na návrh žalobkyně provedl dokazování listinou nazvanou Ověřený překlad z polštiny, kterou si opatřil ze spisu předloženého žalovaným ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 16 Af 19/2021 a založil do spisu vedeného soudem v této věci, když substituční právní zástupkyně při ústním jednání nepředložila rozhodnutí polského orgánu ve Štětíně ze dne 31. 8. 2020, které navrhovala provést jako důkaz, ale o této listině prohlásila, že jde o překlad tohoto rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

21. Napadená rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
22. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a provedeném jednání spojeném s dokazováním dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
23. Ztotožnil se přitom s odůvodněním napadených rozhodnutí, která vypořádávala v zásadě totožné námitky žalobkyně v odvolacím řízení. Soud proto na napadená rozhodnutí v podrobnostech odkazuje a jejich odůvodnění dále vhodně doplňuje.
24. K námitce prekluze celního dluhu soud konstatuje, že obdobnou otázkou se zabýval také Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 7. 8. 2019, č. j. 4 Afs 152/2019-68, v němž se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vyjádřil k uplatnění prodloužené lhůty podle čl. 221 odst. 4 (dříve odst. 3) celního kodexu Společenství, který byl zrušen ke dni 1. 6. 2016 a nahrazen celním kodexem, který v čl. 103 obsahuje podobnou úpravu, a podle kterého vznikne-li celní dluh v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný, může být výše dluhu sdělena dlužníkovi za podmínek stanovených platnými předpisy i po uplynutí tříleté lhůty zmíněné v odstavci 3 [Nařízením (ES) č. 2700/2000, byl změněn čl. 221 odst. 3 celního kodexu Společenství – byla přesunuta původní úprava odst. 3 zmíněného článku do nového odst. 4 – pozn. soudu]. Nejvyšší správní soud dospěl na základě shora citované judikatury Soudního dvora EU k závěru, že „*k uplatnění prodloužení lhůty podle čl. 221 odst. 4 celního kodexu postačí přezkoumatelná úvaha správního orgánu, ze které vyplývá, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Nevyžaduje se tedy shledání dlužníka, popřípadě jiné osoby, vinným ze spáchání trestného činu, ani zahájení trestního řízení. Není proto ani nezbytné, zda byl pořízen záznam o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, ačkoliv to může být významná indicie pro tento závěr*“.

25. Celní orgány si mohou učinit vlastní úvahu o tom, zda čin, v jehož důsledku vznikl celní dluh, mohl být v době, kdy byl spáchán, důvodem pro zahájení trestního řízení. Pro posouzení, zda došlo k prolomení prekluzivní lhůty ve smyslu čl. 221 odst. 4 celního kodexu Společenství či čl. 103 odst. 2 celního kodexu není podstatné, zda bylo zahájeno trestní řízení, resp. trestní stíhání před orgány daného členského státu činnými v trestním řízení, tedy není ani nutné, aby byl pořízen záznam o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu. Rovněž není ani podstatné, zda případně již zahájené trestní stíhání skončilo odsouzením původců dotčeného jednání. Právní kvalifikace trestného činu, v jehož důsledku vznikl celní dluh, provedená celními orgány, nepředstavuje určení, že k protiprávnímu jednání podle trestního práva skutečně došlo. Pro prolomení prekluzivní lhůty je současně právně bezvýznamné, zda pachatelem trestného činu, jenž vedl k celnímu dluhu, byl celní dlužník nebo osoba odlišná od něj.
26. Podmínkou pro prolomení prekluze je tedy odůvodněné podezření, že došlo k jednání (ne nutně ze strany dlužníka), jehož následkem byl vznik celního dluhu, přičemž jednání musí být způsobilé vyvolat zahájení trestního řízení. Odůvodněné podezření je přitom dáno tehdy, pokud zjištěné skutečnosti umožňují závěr, založený na logickém úsudku neodporujícím objektivně existujícímu stavu, že by – za předpokladu prokázání rozhodných skutečností – mohly být naplněny znaky některého z trestných činů uvedených ve zvláštní části trestního zákoníku. Otázka naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu je potom předmětem trestního řízení, a to včetně otázky zavinění.
27. Celní orgány ve svých rozhodnutích provedly přezkoumatelnou, srozumitelnou a dostatečně odůvodněnou úvahu, ze které vyplývalo, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Odůvodnění napadeného rozhodnutí č. 1 podrobně vysvětluje, jaký subjekt se měl dopustit jakého konkrétního jednání, jak by takové jednání mohlo být trestněprávně kvalifikováno a jaké konkrétní okolnosti odůvodňují podezření, že došlo ke spáchání trestného činu, pro který by mohlo být trestní řízení zahájeno. Došlo tak k prodloužení promlčecí lhůty, přičemž napadená rozhodnutí byla vydána před jejím uplynutím.

28. Soud se neztotožnil ani s námitkami žalobkyně poukazujícími na nedostatky Zprávy OLAF a nemožnost ztotožnit zboží z celních prohlášení žalobkyně se zbožím, které podle Zprávy OLAF nesplňuje podmínky pro získání indického původu.
29. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 Afs 44/2011-85, vyplývá, že zprávy z misí OLAF (i ty průběžné či předběžné) jsou dostatečným důkazem pro doměření antidumpingového cla, obsahují-li jasné, určité a konkrétní informace popírající deklarovaný preferenční původ konkrétního zboží. Zpráva OLAF podle názoru soudu takovéto informace obsahuje, resp. obsahuje minimálně takové informace, které ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu zakládaly důvodné pochybnosti o správnosti údaje o původu zboží v celních prohlášeních žalobkyně. V příloze 18.4 Zprávy OLAF jsou všechna předmětná celní prohlášení žalobkyně identifikována číslem.
30. Žalobkyně sice namítala rozpory v celních statistikách, avšak omezila se přitom na pouhé prohlášení, aniž by poukázala na konkrétní rozpory a nedostatky. Soud navíc považuje za podstatné i to, že a jakým způsobem se ke zjištění OLAF v příloze 15 vyjádřila společnost Krystal Steel. Ta statistiky dovozu a vývozu ani další zjištěné informace nijak nerozporovala (naopak potvrdila, že naprostou většinu později vyvezeného zboží dovezla z Číny), ač mohla, a pouze uvedla, že nyní to chápe tak, že zboží dovozené jako 7304 11 10 a 7304 11 90 nejspíše měla deklarovat jako 7304 49, což z neznalosti neučinila.
31. Žalobkyni lze jistě přisvědčit v tom, že Zpráva OLAF byla ve věci stěžejním důkazem. Celní orgány však nevycházely jen z ní, jak je uvedeno ve Zprávě o kontrole po propuštění zboží i v napadeném rozhodnutí č. 1 (viz například bod 2 jeho odůvodnění).
32. Značně zkreslujícím pak je tvrzení žalobkyně, podle kterého informace uvedené ve Zprávě OLAF pochází od anonymního „zdroje z trhu“. Jakkoli „zdroj z trhu“ je ve zprávě zmíněn, a to zejména jako zdroj informací, na jejichž základě OLAF případ otevřel, ze zprávy vyplývá rovněž to, že OLAF vycházel například z informací z čínské databáze (CTI), statistických informací o dovozu a vývozu od indických celních orgánů, informací o indickém dovozu a vývozu od European Steel Tube Association, informací pocházejících z dohledové činnosti EU týkajících se dovozu z Indie, odborného posudku či konzultace s Generálním ředitelstvím pro daně a celní unii. Ke zjištění OLAF se navíc mohly vyjádřit i dotčené indické společnosti, což učinila i společnost Krystal Steel.
33. Soud při jednání na návrh žalobkyně provedl důkaz listinou nazvanou Ověřený předklad z polštiny, která má být podle substituční právní zástupkyně žalobkyně rozhodnutím polského orgánu ve Štětíně ze dne 31. 8. 2020. Toto rozhodnutí je anonymizováno tak, že z něj není zřejmé ani jeho číslo jednací a nejsou známi ani účastníci řízení. Přiložena k němu je přeložená doložka od překladatelky z anglického jazyka, ve které je uvedeno, že se jedná o pravdivý a správný překlad polského originálu dokumentu. Rozhodnutí se týká nerezových bezešvých trubek, které byly vyvezeny společností Maxim Tubes Company Pvt. Ltd. a v roce 2016 deklarovány jako zboží pocházející z Indie. Výrokem tohoto rozhodnutí ze dne 31. 8. 2020 ředitel finanční správy ve Štětíně zrušil rozhodnutí vydané ředitelem Finančního a celního úřadu Západopomořanského vojvodství ve Štětíně, kterým bylo stanoveno antidumpingové clo, a zastavil řízení v případě celní kontroly zahájené na základě šetření prováděného OLAF. Podle ředitele finanční správy ve Štětíně na základě údajů uvedených ve Zprávě OLAF k případu č. OF/2016/0680/B1 nelze určit, zda dotyčné zboží

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bylo dříve dovezeno společností Maxim Tubes z Číny stejně jako výrobní proces v Indii. Proto podle něj neexistují důvody pro zpětné zaúčtování částky celního dluhu ve formě antidumpingových cel.

34. K provedenímu důkazu soud konstatuje, že pro chybějící údaje (zejména číslo jednací), chybějící originál a k listině připojenou doložku o překladu, která vzbuzuje pochybnosti o tom, kdo, z čeho a nakolik odborně a věrně překlad pořídil, není možné ověřit jeho pravost, resp. existenci tvrzeného rozhodnutí o tvrzeném obsahu. I kdyby však rozhodnutí takového obsahu skutečně bylo polským orgánem vydáno, soud konstatuje, že na jeho základě bez jakékoli znalosti spisu není možné hodnotit skutkový stav, který polský orgán posuzoval, a zejména ani seznat důvody, pro které by měly být jeho závěry relevantní pro posouzení nyní soudem přezkoumávané věci. Žalobkyně toto nijak nespecifikovala.
35. Jak ale již bylo řečeno výše, Zpráva OLAF obsahuje informace, které – navíc podpořené dalšími důkazy opatřenými celním úřadem – ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu zakládaly důvodné pochybnosti o správnosti údaje o původu zboží v celních prohlášeních žalobkyně. Žalobkyně učiněná zjištění žádným konkrétním způsobem nezpochybnila a nedoložila žádné důkazy (myšleno nové, resp. jiné než osvědčení původu zpochybněná právě Zprávou o kontrole po propuštění zboží) prokazující jiný než čínský původ zboží.
36. Lze tedy uzavřít, že celní orgány unesly důkazní břemeno ve vztahu k pochybnostem o věrohodnosti, průkaznosti a správnosti celních prohlášení (deklarovaného indického původu trubek) ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu a žalobkyně tyto pochybnosti nedokázala vyvrátit. Skutkový stav byl prokázán v rozsahu, o němž neexistují důvodné pochybnosti. Celní orgány předložily jasné, průkazné a dostatečně konkrétní důkazy, které zpochybňují indický původ zboží. Žalobkyně naopak nebyla schopna prokázat své tvrzení, že zboží je indického původu, přičemž jí nic nebránilo ani v tom, aby případně zboží předložila ke zkoumání. Jde-li o fotografie a videa z výroby pořízená žalobkyní, soud souhlasí s názorem žalovaného, podle kterého tyto důkazní prostředky nemohou osvědčit konkrétní obráběcí operace prováděné na předmětném zboží. Celní orgány tedy nepochybily, pokud za takových skutkových okolností přistoupily k doměření antidumpingového cla. Jejich povinností naopak rozhodně nebylo, aby v řízení prokázaly, že zboží deklarovaný indický původ nemá.
37. Zabývat se v rámci doměřovacího řízení dobrou vírou žalobkyně ve správnost údaje o zemi původu trubek, které měl v osvědčení původu uvést jejich zasílatel, případně zda jím žalobkyně byla v tomto směru uvedena v omyl, by bylo nadbytečné a na výsledku řízení by nic nezměnilo, neboť nejde o skutečnost z hlediska doměření cla významnou. Případná dobrá víra může být za splnění daných podmínek zohledněna až v samostatném řízení o vrácení či prominutí cla.
38. Jde-li o prováděcí nařízení Komise, soud s ohledem na vyjádření substituční právní zástupkyně žalobkyně při ústním jednání soudu předesílá, že v něm není uvedeno ani z něj nevyplývá, že v Indii dochází ke zpracování, které zboží dává indický původ. Na údajné rozpory v závěrech ve Zprávě OLAF a v prováděcím nařízení Komise žalobkyně upozorňovala již v řízení před celními orgány, přičemž jí bylo v napadeném rozhodnutí č. 1 (viz zejména bod 54 a následující) podrobně vysvětleno, že jde o rozpory pouze zdánlivé,

dané odlišným právním rámcem, ve kterém se oba orgány pohybovaly, když Komise prověřovala skutečnosti rozhodné z pohledu antidumpingového nařízení.

39. Soud k tomu doplňuje, že z prováděcího nařízení Komise vyplývá, že šetření Komise se zaměřilo na šetření možného obcházení antidumpingových opatření na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie **bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie** (důraz dodán – pozn. Soudu).
40. Komise v rámci provedeného šetření nezkoumala, zda je základní nařízení obcházeno z pohledu celního kodexu o původu zboží. Komise sice uvedla, že zpracovatelskými operacemi provedenými v Indii bylo dosaženo velké změny původního výrobku, a dospěla k tomu, že zpracování zboží v Indii je hospodářsky opodstatněné a v jeho důsledku plošně nedochází k obcházení antidumpingového opatření uvaleného na čínské výrobky (k tomu srov. body 64, 84, 85 prováděcího nařízení Komise). Komise ovšem vůbec nehodnotila, zda zpracovatelské operace prováděné v Indii jsou dostačující po získání indického původu výsledných produktů.
41. Žalobkyně v podané žalobě poukazuje na bod 61 prováděcího nařízení Komise, v němž Komise uvádí, že *„pokud jde o celní předpisy vztahující se na pravidla původu, Komise uvedla, že v rámci šetření týkajícího se obcházení platných opatření se při zjišťování, zda k obcházení dochází, či nikoli, celní předpisy zohledňují, ale nevychází se výhradně jen z nich.“* Uvedené konstatování však je pouhou reakcí Komise na nesouhlas žadatele se závěry, ke kterým Komise při svém vyšetřování dospěla. Z prováděcího nařízení Komise není možné dovodit, že Komise dospěla při šetření k závěru, že veškeré čínské zboží dovezené do Indie a zde zpracované získává indický původ, jelikož při zpracování je podstatně měněn dovezený výrobek, resp. že k získání indického původu u zboží dovezeného z Číny postačuje tváření za studena, ke kterému v Indii dochází, neboť je zásadní změnou výrobku a nevratně mění jeho základní vlastnosti.
42. Původ zboží v souladu s ustanoveními o původu zboží dle celního kodexu a nařízení Komise (EU) 2015/2446 ze dne 28. 7. 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie, zkoumal až OLAF v rámci svého vyšetřování. V jeho průběhu zjišťoval, zda nedochází k obcházení základního nařízení z pohledu původu zboží. Z jakýchkoli závěrů šetření Komise, tj. z prováděcího nařízení Komise nemůže žalobkyně dovozovat indický původ konkrétního, jí odebraného zboží, neboť otázka původu jakýchkoli individuálně určených výrobků nebyla předmětem šetření Komise, ale šetření OLAF. Původ zboží, a to čínský, byl jednoznačně zjištěn až závěrečnou Zprávou OLAF.
43. Soud se tedy plně ztotožňuje s žalovaným, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že skutečnosti uvedené v prováděcím nařízení Komise nejsou určující pro stanovení původu zboží dovezeného žalobkyní z Indie. Pro posouzení původu zboží deklarovaného žalobkyní v celním prohlášení jsou podstatné skutečnosti vyplývající ze závěrečné Zprávy OLAF, jejích příloh a dalších podkladů nashromážděných celními orgány v řízení. Žalovaný tedy správně poukázal na rozdílnost šetření těchto unijních orgánů, tj. Evropské komise a Evropského úřadu pro boj proti podvodům – OLAF.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

44. Nadto ze závěrečné Zprávy OLAF vyplývá, že byly výsledky šetření OLAF s Komisí konzultovány a že závěry z šetření Komise nemají dopad na vyšetřování OLAF. S ohledem na to, že se šetření těchto dvou unijních orgánů týkalo zjišťování zcela jiných skutečností, soud nepřisvědčil ani námitce žalobkyně, že jsou jejich závěry v rozporu.
45. Důvodným konečně není ani poukaz žalobkyně na jakousi důvěru indických dodavatelů a jejich zákazníků v závěry prováděcího nařízení Komise, když kromě výše uvedeného lze poukázat i na to, že k obchodům a celní deklaraci předmětného zboží došlo před vydáním prováděcího nařízení Komise.
46. Ohledně částí odůvodnění napadeného rozhodnutí č. 1, ve kterých žalobkyně dle své argumentace shrnuté v bodě 12 odůvodnění tohoto rozsudku spatřuje rozpor, soud ke stejnému závěru nedošel. Mezi názorem žalovaného, podle kterého „ze znění přílohy 22-01 DA jednoznačně vyplývá, že přepracováním za tepla tvářených **dutých profilů** položky 7304 49 na trouby, trubky nebo duté profily tvářené za studena (položky 7304 41) získává toto zboží nepreferenční původ v zemi či území, kde k tomuto zpracování došlo, a to bez ohledu na druh a technologickou náročnost zpracovatelské operace“ (bod 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí č. 1), a jeho závěrem, že „v řízení před celním úřadem bylo jednoznačně prokázáno, že společnost Krystal Steel dovezla z Číny a použila k výrobě za tepla tvářené hotové **trubky** z nerezové oceli spadající do čísla 7304“ (bod 74 odůvodnění napadeného rozhodnutí č. 1, obě zvýraznění přidána soudem), soud žádný rozpor nespátřuje, když v prvním případě jde o jeho výklad aplikovatelné úpravy a v druhém o skutkový závěr v dané věci.
47. Závěrem soud podotýká, že podle čl. 15 odst. 2 celního kodexu se podáním celního prohlášení stává dotyčná osoba odpovědnou za správnost a úplnost informací uvedených v celním prohlášení. Je tedy pak na této osobě, aby prokázala správnost tvrzených skutečností. Byla-li tedy žalobkyně přesvědčena o indickém původu zboží tak, jak to uvedla v celních prohlášeních, pak bylo na ní, aby tuto skutečnost prokázala, resp. aby vyvrátila pochybnosti o původu zboží založené skutečnostmi plynoucími ze Zprávy OLAF. Žalobkyně však pochybnosti o původu zboží nikterak nevyvrátila.
48. S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že celní orgány při dodatečném doměření cla postupovaly v souladu s platnou právní úpravou. Současně soud považuje závěry ohledně původu zboží za dostatečně odůvodněné.
49. Pokud se jedná o napadené rozhodnutí č. 2, jímž byla zamítnuta odvolání žalobkyně a potvrzeny platební výměry č. 2, kterými byla žalobkyně podle čl. 114 odst. 2 celního kodexu vyzooměna o předpisu úroků z prodlení v celkové výši 37 108 Kč, který byl stanoven na základě platebních povinností doměřených žalobkyni dodatečnými platebními výměry č. 1, soud uvádí, že toto bylo vydáno pouze z důvodu doměření cla. Žalobkyně ve vztahu k napadenému rozhodnutí č. 2 namítla, že pokud by soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí č. 1, bude nezbytné zrušit i žalobou napadené rozhodnutí č. 2. Vzhledem k tomu, že soud shledal napadené rozhodnutí č. 1 přezkoumatelným a souladným se zákonem, a nepřistoupil tedy k jeho zrušení, neshledal ani důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí č. 2. Úrok z prodlení byl navíc správně vyměřen podle přednostně použitelného čl. 114 odst. 2 celního kodexu, podle kterého platí, že pokud celní dluh vznikl na základě článku 79 nebo 82 nebo pokud je oznámení celního dluhu výsledkem kontroly po propuštění zboží, připočte se k částce dovozního nebo vývozního cla úrok z prodlení za

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

dobu ode dne vzniku celního dluhu do dne jeho oznámení. Rozhodnými tedy jsou okamžik vzniku celního dluhu a jeho oznámení, nikoli právní moc podkladového rozhodnutí.

50. V souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. soud pro nadbytečnost neprovedl žalobkyní navrhované dokazování listinami vyjmenovanými v žalobě, které jsou součástí správního spisu, neboť správním spisem se ve správním soudnictví dokazování neprovádí, a dále výsledkem R. K., Ing. P. P. a J. M., neboť výsledek těchto svědků by na shora uvedených závěrech nemohl nic změnit.
51. Ze shora vyložených důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaný aplikoval v projednávané věci relevantní právní úpravu a nedopustil se pochybení, které by mělo vliv na zákonnost napadených rozhodnutí. Soud tak neshledal žádný z žalobních bodů důvodným, a proto žalobu proti napadeným rozhodnutím podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
52. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. března 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.